illius spurcitia mox re ipsa nitidum fedauit corpusculũ. tunc lutũ huius rei euentũ sue miserie tollens risum q̃ppe letatũ q̃ male fecerit. et exultãs in reb9 pessimis ita illi dixit. Quomodo obscuratũ est aurum mutat9 est color optim9. Et feda facta est pulchritudo tanta. At illa respõdit. Nimirũ quia pegi in te. Quidnam tu es. Cui illud. sceniũ et lutũ. Mox columba subiũxit. Bene verũ est q2 si scenosum non fuisses nequaq̃ a te maculã contraxissem. Nõ enĩ nisi qđ fedum est fedat. et qđ immũdũ cõtaminat. Nã aqua lauat carissima. et cũcta splendor illustrat. At tamẽ nitor me9 in substantia mea existens nõ recessit. Fetor aũt tuus in tua est nec a te recessit. Qđ ei fedũ nunc apparet in colore meo inest substantialiter inesse tuo. Quãobrẽ derisisti teipsũ ac cõtaminatu me fedendo clarissimã ostẽdisti. Canis nanq3 lacerat nociuis dẽtibus et os aspidis inficit venenositate infectũ Spina pungit q2 habet aculeũ. et piscis ingruit mare. suũq3 vomit magistrũ. Sic omĩs nocentia prius in auctore suo est. Quid plura Ego certe pergens ad lauachrũ emundabor tu vero sẽp maculatũ eris. q2 lutum esse dignosceris. Nam feda detractio quã totius ab innocentia radit. sed eius infectio nunq̃ ab ĩfamia detractoris purgat. Quibus dictis ad lauachrum prexit.

℄ Explcit liber secuudus.

Incipiũt capitula tertii libri de his que sunt contra auariciam. zc.

℄ Contra cupientes mundanas diuitias.

℄ De coruo et vulpe. Capitulũ primũ

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/hierosolymitanus1500/0083
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST